

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI PARISTOISTA JA AKUISTA

PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Asetus korvaisi nykyisen samannimisen valtioneuvoston asetuksen, joka on paristoja ja akkuja koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin keskeinen täytäntöönpanosäädös. Asetuksella pantaisiin myös täytäntöön kyseisen direktiivin vuonna 2013 annetun muutosdirektiivin säännökset paristojen ja akkujen elohopea- ja kadmiumpitoisuuksien rajoituksista. Asetuksella täydennettäisiin jätelain tuottajavastuuta koskevia säännöksiä paristojen ja akkujen osalta.

Asetuksessa säädettäisiin nykyistä tarkemmin käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen erilliskeräykselle ja vastaanotolle asetettavista vaatimuksista. Siinä yksilöitäisiin käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen keräysasteet sekä kierrätykselle ja muulle käsittelylle ja siirroille toiseen maahan asetettavat vaatimukset samoin kuin käsittelyprosessien kierrätystehokkuutta koskevat vaatimukset. Asetuksessa olisi myös säännökset tiedottamisesta käyttäjille, paristojen ja akkujen merkitsemisestä, seurantatietojen ilmoittamisesta ja kokoamisesta sekä tuottajarekisteriin tehtävän hakemuksen sisällöstä. Käsitteistöä ja sisältöä tarkistettaisiin vastaamaan uuden jätelain säännöksiä.

Asetus on tarkoitettu tulemaan voimaan 15 päivänä heinäkuuta 2014. Uusia elohopean ja kadmiumin rajoituksia koskevia säännöksiä sovellettaisiin direktiivissä säädetyin mukaisesti vasta siirtymäajan jälkeen.

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

Paristoista ja akuista annettu valtioneuvoston asetus (422/2008, jäljempänä paristoasetus) on tarpeen uudistaa kokonaisuudessaan.

Paristoasetuksessa käytettyä terminologiaa ja asetuksen sisältöä on tarkistettava uuden jätelain (646/2011) ja jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) säännösten mukaisen käsitteistön ja sisällön mukaiseksi. Paristoasetusta on päivitettävä myös siten, että siihen sisällytetään tarvittavat säännökset paristoista ja akuista annettujen uudistettujen EU-säädösten täytäntöönpanemiseksi.

2 Nykytila

2.1 Lainsäädäntö

Paristoja ja akkuja koskevat kansalliset erityissäännökset perustuvat paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/57/ETY kumoamisesta annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin (2006/66/EY, jäljempänä

direktiivi tai paristodirektiivi). Direktiivi on pantu täytäntöön alun perin vuoden 1993 jätelailla (1072/1993) ja sen nojalla annetulla paristoasetuksella, nyttemmin uudella jätelailla ja mainitulla paristoasetuksella. Uuden jätelain säännöksiä on sovellettu paristoihin ja akkuihin 1 päivästä toukokuuta 2013. Paristoasetusta sovelletaan kunnes uuden jätelain nojalla toisin säädetään.

Direktiiviin perustuvien erityissäännösten soveltamisalaan kuuluvat periaatteessa kaikki paristot ja akut riippumatta niiden muodosta, tilavuudesta, painosta, koostumuksesta tai käyttötarkoituksesta. Niitä sovelletaan lisäksi paristoihin ja akkuihin, jotka sisältyvät sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin ja ajoneuvoihin sekä muihin tuotteisiin. Paristot ja akut luokitellaan kolmeen päätyyppiin: kannettavat paristot ja akut, ajoneuvo-paristot ja -akut sekä teollisuusparistot ja -akut.

Direktiivi ja sen täytäntöönpanosäännökset perustuvat ns. tuottajavastuuseen, jonka mukaan tuottajan on järjestettävä käytettyjen paristojen ja akkujen jätehuolto. Jätelain mukaan tuottajana pidetään pariston tai akun markkinoille saattajaa. Pariston tai akun jakelija on keskeinen toimija käytettyjen paristojen ja akkujen keräyksessä.

Jätelain 46 §:n 1 momentin mukaan tuottajan on järjestettävä markkinoille saattamiensa paristojen ja akkujen jätehuolto sekä vastattava siitä aiheutuvista kustannuksista. Tuottajan velvollisuus koskee käytöstä poistettuja paristoja ja akkuja, jotka luovutetaan tuottajan tai jakelijan järjestämään vastaanottopaikkaan tai kuljetukseen. Tuottaja voi lain 62 §:n mukaan siirtää tuottajavastuuta koskevat velvollisuutensa sellaiselle tuottajayhteisölle, joka on hyväksytty tuottajarekisteriin. Laissa säädetään tarkemmin tuottajia edustavan tuottajayhteisön perustamisesta ja toiminnasta.

Tuottajan on jätelain 49 §:n mukaan järjestettävä vastaanottopaikkoja siten, että käytetyt paristot ja akut voidaan maksutta ja vaivattomasti luovuttaa vastaanottoon. Vastaanottovelvollisuus koskee sekä kotitalouksista että muualta peräisin olevia käytöstä poistettuja paristoja ja akkuja. Teollisuuspariston ja -akun sekä muuhun kuin yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen ajoneuvo-paristojen ja -akkujen haltija ja tuottaja voivat sopia poikkeavasta jätehuollon kustannusten jaosta.

Lain 56 §:n mukaan pariston tai akun jakelijan on myyntipisteessään otettava haltijalta maksutta vastaan kannettavat paristot ja akut ilman vaatimusta uuden tuotteen ostosta vastaanoton edellytyksenä. Jos yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen ajoneuvo-paristojen ja -akkujen jakelija ottaa vastaan vastaavia käytöstä poistettuja paristoja ja akkuja, on myös tällaiset paristot ja akut otettava vastaan maksutta ilman vaatimusta uuden tuotteen ostosta. Jakelija saa luovuttaa vastaanottamansa paristot ja akut vain tuottajan lukuun toimivalle kuljettajalle tai käsittelijälle. Tuottajan on järjestettävä näin kerättyjen paristojen ja akkujen poiskuljetus maksutta.

Jätelain 101 §:ssä säädetään tuottajan ja tuottajayhteisön velvollisuudesta tehdä hakemus Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle tuottajarekisteriin hyväksymiseksi. Paristoasetuksessa säädetään tarkemmin hakemukseen sisällytettävistä tiedoista, jotka perustuvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisista paristojen ja akkujen tuottajia koskevista rekisteröintivaatimuksista annettuun komission päätökseen (2009/603/EY). Laissa säädetään myös tuottajan velvolli-

suudesta tiedottaa paristojen ja akkujen vastaanotosta sekä pitää kirjaa markkinoille saatetuista ja käytöstä poistetuista paristoista ja akuista.

Paristoasetuksessa kielletään yli 0,0005 painoprosenttia elohopeaa sisältävien paristojen ja akkujen markkinoille luovuttaminen. Nappiparistoissa saa kuitenkin olla enintään kaksi painoprosenttia elohopeaa. Lisäksi kielletään yli 0,0002 painoprosenttia kadmiumia sisältävien kannettavien paristojen ja akkujen luovuttaminen markkinoille eräin asetuksessa säädetyin poikkeuksin.

Paristoasetuksen mukaan tuottajan on toteutettava tarvittavat toimet maksimoidakseen käytettyjen paristojen ja akkujen erilliskeräys ja minimoidakseen paristojen ja akkujen loppukäsittely sekalaisena yhdyskuntajätteenä. Myös jakelijoiden on osallistuttava keräykseen. Tavoitteena on saavuttaa korkea kierrätystaso kaikille käytetyille paristoille ja akuille.

Paristoasetuksessa vahvistetaan käytettyjen kannettavien paristojen ja akkujen keräyksen vähimmäistavoitteiksi 25 prosenttia vuonna 2012 ja 45 prosenttia vuonna 2016. Keräysasteen laskemista koskevat säännökset perustuvat loppukäyttäjille myytävien kannettavien paristojen ja akkujen vuosimyyntin laskemista koskevien yhteisten menetelmien vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisesti annettuun komission päätökseen 2008/763/EY.

Tuottajien on huolehdittava myös teollisuusparistojen ja -akkujen sekä ajoneuvoparistojen ja -akkujen keräyksen järjestämisestä. Teollisuuden ja ajoneuvojen käytetyille paristoille ja akuille ei ole asetettu määrällisiä keräystavoitteita. Niiden sijoittaminen kaatopaikoille tai muu loppukäsittely on sen sijaan kielletty.

Paristoasetuksessa säädetään kerättyjen paristojen ja akkujen kierrätysprosessien kierrätystehokkuuden vähimmäisvaatimuksista. Niiden mukaan kerätyistä lyijyparistoista ja -akuista on kierrätettävä keskimäärin 65 painoprosenttia ja nikkelikadmiumparistoista ja -akuista keskimäärin 75 painoprosenttia. Muiden käytettyjen paristojen ja akkujen sisältämästä materiaalista on kierrätettävä keskimäärin 50 painoprosenttia. Kierrätystehokkuudet on laskettava ja niistä on ilmoitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisten käytettyjen paristojen ja akkujen kierrätysprosessien kierrätystehokkuuksien laskemista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta annetun komission asetuksen (EU) N:o 493/2012 mukaisesti. Paristojen ja akkujen kierrätys voidaan säädetyin edellytyksin toteuttaa viemällä käytetyt paristot ja akut toiseen maahan.

Paristoasetuksen mukaan käyttäjälle on tiedotettava kattavasti muun ohella käytettyjen paristojen ja akkujen keräys- ja kierrätysjärjestelmistä sekä siitä, että tällainen jäte tulisi kerätä talteen erillään muista jätteistä. Paristot ja akut on merkittävä erilliskeräystä osoittavalla tunnuksella. Direktiivissä yksilöidyt raja-arvot ylittäviä määriä elohopeaa, kadmiumia tai lyijyä sisältävät paristot ja akut on lisäksi merkittävä kyseisen raskasmetallin kemiallisella merkillä. Tiettyjen paristojen ja akkujen varustamisesta merkinöin niiden kapasiteetista säädetään kannettavien sekundaaristen (ladattavien) paristojen ja akkujen sekä ajoneuvoparistojen ja -akkujen tehomerkitöjä koskevien sääntöjen vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisesti annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1103/2010.

Paristodirektiiviin perustuvia säännöksiä paristojen ja akkujen tuottajavastuusta on sovellettu 26 päivästä syyskuuta 2008.

2.2 Paristodirektiiviin tehdyt muutokset

Paristodirektiiviä on vuonna 2013 muutettu paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY muuttamisesta johdottomissa työkaluissa käytettäväksi tarkoitettujen kadmiumia sisältävien kannettavien paristojen ja akkujen sekä vähän elohopeaa sisältävien nappiparistojen markkinoille saattamisen osalta sekä komission päätöksen 2009/603/EY kumoamisesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/56/EU.

Direktiiviä on muutettu muun ohella seuraavasti:

- Paristojen ja akkujen elohopeapitoisuutta rajoitetaan edelleen siten, että muihin laitteisiin kuin kuulokojeisiin tarkoitetuissa markkinoille saatettavissa nappiparistoissa saa olla enintään 0,0005 painoprosenttia elohopeaa 1 päivästä lokakuuta 2015; komissio tarkastelee 1 päivään lokakuuta 2014 mennessä, voidaanko kyseiset rajoitukset ulottaa myös kuulokojeisiin tarkoitettuihin nappiparistoihin.
- Paristojen ja akkujen kadmiumpitoisuutta rajoitetaan edelleen siten, että johdottomissa työkaluissa käytettäväksi tarkoitetuissa markkinoille saatettavissa kannettavissa paristoissa ja akuissa saa olla enintään 0,002 painoprosenttia kadmiumia 1 päivästä tammikuuta 2017.
- Nykyisiä vaatimuksia, joiden mukaan käyttäjän on voitava helposti poistaa käytetyt paristot ja akut sähkö- ja elektroniikkalaitteista, lievennetään 1 päivästä heinäkuuta 2015 siten, että pidetään riittävänä, että valmistajasta riippumaton ammattilainen voi helposti poistaa pariston tai akun.
- Direktiivissä säädetään tuottajien rekisteröintiä koskevista vaatimuksista siten kuin ne ovat komission päätöksessä 2009/603/EY, joka kumotaan.

Direktiivi on pantava täytäntöön 1 päivään heinäkuuta 2015.

2.3 Käytäntö

2.3.1 Paristojen ja akkujen tuottajat

Kannettavien paristojen ja akkujen tuottajat ovat yleensä liittyneet soveltuvaan tuottajayhteisöön ja huolehtivat siten tuottajavastuuta koskevista velvollisuuksistaan kollektiivisesti. Tuottajat maksavat tuottajayhteisölle markkinoille saattamiensa paristojen ja akkujen määrää vastaavan osuutensa niistä kuluista, jotka tuottajayhteisölle aiheutuu jätehuollon järjestämisestä.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ylläpitämään vuoden 1993 jätelain mukaiseen tuottajatiedostoon on hyväksytty kaksi kannettavien paristojen ja akkujen tuottajayhteisöä, Recser Oy ja ERP Finland ry. Kyseisiin tuottajayhteisöihin kuuluu noin 470 paristojen ja akkujen tuottajaa.

Ajoneuvoparistojen ja -akkujen tuottajayhteisöksi on hyväksytty Akkukierrätys Pb Oy, joka nimensä mukaisesti on erikoistunut lyijyakkujen keräykseen. Tuottajayhteisöön kuuluu noin 120 akkujen ja autojen maahantuojaa ja muuta tuottajaa.

Teollisuusparistojen ja -akkujen tuottajille ei ole tuottajayhteisöä. Tuottajat tekevät hakemuksen tuottajarekisteriin järjestämänsä jätehuollon arvioimiseksi ja hyväksymiseksi.

Tuottajayhteisöt ovat jätelaissa säädetyn mukaisesti jättäneet hakemuksensa 1 päivään toukokuuta 2013 toimintansa hyväksymiseksi uuden lain mukaiseen tuottajarekisteriin.

Paristojen ja akkujen tuottajien kokonaismäärästä ei ole luotettavaa arviota.

2.3.2 Käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen erilliskeräys

Kannettavia paristoja ja akkuja otetaan vastaan liikkeissä, joissa myydään tällaisia paristoja ja akkuja. Kannettaville paristoille ja akuille on kaikkiaan noin 13 000 vastaanottopaikkaa. Tuottajayhteisöt huolehtivat kerättyjen paristojen ja akkujen kuljetuksesta vastaanottopaikoista käsittelylaitoksiin.

Akkukierrätys Pb Oy vastaa koko maan kattavan lyijyakkujen vastaanottopaikkojen verkoston toiminnasta. Verkostoon kuuluu lähes 780 vastaanottopaikkaa noin 300 kunnassa. Toimintaan osallistuvat muun muassa Kuusakoski Oy, Romukeskus Oy, Lassila&Tikanoja Oyj ja Stena Recycling Oy. Tuottajayhteisön lisäksi yksi tuottaja on järjestänyt maan kattavan keräysverkoston lyijyakuille.

Teollisuusparistojen ja -akkujen keräys perustuu yleensä paristojen ja akkujen tuottajien ja käyttäjien välisiin sopimuksiin.

Käytöstä poistettuja paristoja ja akkuja otetaan vastaan myös kuntien jätelaitosten jätteiden vastaanottopaikoissa.

Tuottajayhteisöjen toimittamien seurantatietojen mukaan markkinoille saatettiin Suomessa vuonna 2012 yhteensä noin 2 750 tonnia kannettavia paristoja ja akkuja (Taulukko 1). Samana vuonna kerättiin talteen noin 900 tonnia käytöstä poistettuja kannettavia paristoja ja akkuja. Keräysaste oli näiden tietojen perusteella noin 33 painoprosenttia.

Markkinoille saatettujen ajoneuvoparistojen ja -akkujen määrä oli vuonna 2012 noin 16 700 tonnia ja kerätty määrä 11 700 tonnia. Keräystaso oli noin 70 painoprosenttia.

Taulukko 1. Tuottajien järjestämä käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen erillis-keräys ja kierrätys (Lähde: Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus).

	Saatettu markkinoille	Kerätty jäte	Keräys-taso ¹	Kierrätetty Suomessa	Vienti	Kierrätetty muualla	Kierrätetty yhteensä
	t	t	%	t	t	t	t
Kannettavat p&a							
2012	2750	920	33	56	515	449	505
2011	2760	968	35	50	407	265	315
2010	2810	877	31	163	662	436	599
2009	2570	1040	40	124	524	368	491
Ajoneuvo-p&a							
2012	16700	11660	70	710	11030	9280	9990
2011	17080	8610	50	190	8100	6850	7040
2010	16850	10310	61	355	9730	8150	8500
2009	13860	11210	81	358	10680	9340	9700
Teollisuus-p&a							
2012	5420	1550	29	217	1310	1120	1330
2011	5400	2160	40	160	1970	1670	1830
2010	5010	1990	40	77	1860	1600	1680
2009	4080	1930	47	215	1710	1480	1690

¹ laskettu samana vuonna markkinoille saatettujen paristojen ja akkujen määrästä

Seurantatietojen perusteella käytöstä poistettujen kannettavien paristojen ja akkujen keräysaste ylittää direktiivissä säädetyn vuoden 2012 tavoitteen 25 painoprosenttia. Vuoden 2016 direktiivin tavoite on 45 painoprosenttia.

Ajoneuvoparistoja ja -akkuja ei saa sijoittaa kaatopaikalle, joten vaadittu keräystaso on teoreettisesti 100 prosenttia. Seurantatietojen mukaan osa ajoneuvoparistoista ja -akuista ohjautuu muualle kuin tuottajien järjestämään vastaanottoon.

Teollisuusparistojen ja -akkujen keräystasoa on vaikea arvioida. Kyseiset paristot ja akut ovat yleensä pitkäkestoisia ja niiden markkinoille saatetut ja kerätyt määrät vaihtelevat suuresti vuosittain.

Taulukossa ilmoitettu keräystaso on laskettu samana vuonna markkinoille saatettujen paristojen ja akkujen määrästä. Kannettavien paristojen ja akkujen keräysaste on paristoasetuksen mukaan laskettava tarkkailuvuonna ja kahtena edellisenä vuonna markkinoille saatettujen paristojen ja akkujen keskimääräisen määrän perusteella. Eri laskentamenetelmät eivät tässä tapauksessa vaikuta olennaisesti keräysasteeseen.

2.3.3 Käytöstä poistettujen paristojen kierrätys ja käsittely

Valtaosa kerätyistä paristoista ja akuista on viety maasta esikäsiteltäviksi ja kierrätettäviksi. Suomessa ei ole riittävästi käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen käsittelymahdollisuuksia.

Kerätyt kannettavat paristot ja akut on toimitettu Akkuser Oy:lle. Yhtiö käsittelee litiumioni- ja nikkelimetallihydridiakkuja ja vastedes myös alkaliparistoja tai toimittaa paristot ja akut muihin laitoksiin käsiteltäviksi. Yhtiön käsittelykapasiteetti on ympäristöluvan mukaan 5 000 t vuodessa.

Lyijyä sisältävät käytöstä poistetut ajoneuvoparistot ja -akut on viety kierrätykseen erikoistuneille sulatoille lähinnä Ruotsiin ja Viroon. Kierrätetty lyijy käytetään pääasiassa uusien akkujen valmistuksessa. Muovikuoria hyödynnetään muun muassa akkukoteloitten valmistuksessa ja akkuhappo neutraloidaan.

Lyijypohjaiset teollisuusparistot ja -akut on viety muun muassa Ruotsissa ja Virossa sijaitseviin kierrätyslaitoksiin. Muiden teollisuusparistojen ja -akkujen kierrätyspaikka vaihtelee paristo- ja akkutyypin mukaan.

Taulukkoon 1 kootun tilastoaineiston perusteella ei ole mahdollista arvioida, täyttyvätkö säädetty kierrätystehokkuutta koskevat vaatimukset. Kierrätystehokkuudella tarkoitetaan kulloinkin käytetyssä kierrätysprosessissa saavutettua erilliskerättyjen paristojen ja akkujen kierrätystasoa. Kierrätystehokkuusvaatimukset on asetettu erikseen lyijyä, kadmiumia ja muita aineita sisältäville paristoille ja akuille. Kierrätystehokkuudet on vuodesta 2014 laskettava ja raportoitava komission asetuksen (EU) N:o 493/2012 mukaisesti.

2.4 Nykytilan arviointi

Komissio on tutkinut Suomessa toteutetut toimet paristodirektiivin täytäntöönpanemiseksi eikä sillä ole niiden johdosta nykyisellään huomauttamista.

Tuottajavastuuseen perustuva käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen keräys on perustunut vuoden 1993 jätelakiin ja sen nojalla vuonna 2008 annettuun paristoasetukseen, jotka ovat olleet paristodirektiivin keskeiset täytäntöönpanosäännökset.

Tuottajat ovat liittyneet tuottajayhteisöihin, jotka vastaavat käytännössä käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen jätehuollon järjestämisestä. Tuottajayhteisöjen toiminta kattaa nykyisin kannettavat paristot ja akut sekä ajoneuvoparistot ja -akut. Kannettavia paristoja ja akkuja otetaan vastaan noin 13 000 liikkeessä tai muussa vastaanottopaikassa. Ajoneuvoparistoille ja -akuille on noin 1 300 kiinteää vastaanottopaikkaa. Myös kuntien jätelaitokset ottavat vastaan käytöstä poistettuja paristoja ja akkuja.

Noin kolmannes käytöstä poistetuista kannettavista paristoista ja akuista on viime vuosina kerätty talteen erillään muista jätteistä. Tämä täyttää vuodelle 2012 säädetyn direktiivin perustuvan keräystavoitteen. Keräysaste on kuitenkin vakiintunut mainitulle tasolle eikä keräys ole viime vuosina kehittynyt. Vuodelle 2016 säädetyn 45 prosentin keräystavoitteen saavuttamiseksi on kannettavien paristojen ja akkujen keräystä olennaisesti tehostettava.

Ajoneuvoparistojen ja -akkujen keräystaso on viime vuosina ollut 50—80 painoprosenttia. Osa akkuromusta ohjautuu tuottajien järjestämän jätehuollon ulkopuolelle. Teollisuusparistoista ja -akuista ei ole luotettavia tilastoja keräystason laskemiseksi.

Nykyisen tilastoaineiston perusteella ei ole mahdollista arvioida, täyttävätkö erityyppisten paristojen ja akkujen käsittelyprosesseissa saavutetut kierrätystehokkuudet säädetyt vaatimukset. Kierrätystehokkuudet on 1 päivästä tammikuuta 2014 laskettava ja raportoitava komission asetuksen N:o 493/2012 mukaisesti. Käsittelymahdollisuuksien puuttuessa valtaosa käytöstä poistetuista paristoista ja akuista on viety maasta.

Tuottajavastuusäntelyä on kehitetty edelleen uudessa jätelaissa, jonka tuottajavastuuta koskevia säännöksiä on sovellettu käytöstä poistettuihin paristoihin ja akkuihin kuitenkin vasta 1 päivästä toukokuuta 2013. Uudistetussa jätelaissa on muun ohella täsmennetty ja laajennettu tuottajien oikeuksia vastata jätehuollosta. Lain mukaan tuottajalla on ensisijainen oikeus järjestää vastuulleen kuuluvien käytöstä poistettujen tuotteiden jätehuolto. Laissa säädetään myös, että jakelijan ja kunnan on toimitettava keräämänsä käytöstä poistetut tuotteet tuottajan järjestämään jätehuoltoon. Uudella hallinnollisella laiminlyöntimaksulla pyritään vähentämään ns. vapaamatkustajien määrää ja edistämään tuottajien rekisteröintiä. Tuottajien kirjanpito- ja tiedonantovelvollisuuksia sekä tuottajayhteisöjen toimintaa koskevia säännöksiä on täsmennetty.

Uudistettuun lakiin sisältyvin edellä mainituin keinoin voidaan käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen tuottajavastuusäntelyssä edellä todettuja puutteita ja ongelmia poistaa tai ainakin vähentää. Lisäksi on vireillä lainsäädäntötoimia sähkö- ja elektroniikkalaiteromun vastaanoton ja kierrätyksen tehostamiseksi, joiden arvioidaan osaltaan edistävän myös kannettavien paristojen ja akkujen talteenottoa ja keräystä. Edellä esitetyistä syistä ei ole tässä vaiheessa tarkoituksenmukaista esittää laajoja sisällöllisiä muutoksia paristojen ja akkujen tuottajavastuun säntelyyn. Nykyistä asetusta on syytä muuttaa lähinnä siten, että se sovitetaan yhteen uudistetun jätelain säännösten kanssa ja että siihen lisätään tarpeelliset säännökset uudistuneen EU-lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi. Lisäksi on tarpeen säätää nykyistä tarkemmin käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen käsittelijöiden velvollisuudesta pitää kirjaa ja raportoida toiminnastaan ja materiaalivirroistaan.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Nykyinen paristoasetus ehdotetaan korvattavaksi samannimisellä uudella valtioneuvoston asetuksella.

Nykyiseen asetukseen verrattuna uudessa säädöksessä tarkistettaisiin käsitteistöä siten, että se vastaisi uuden jätelain mukaista käsitteistöä ja sisältöä. Uuteen säädökseen ehdotetaan myös lisättäväksi säännökset, joilla pantaisiin täytäntöön paristodirektiivin muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/56/EU. Informatiivisista syistä asetukseen ehdotetaan lisättäväksi viittaukset komission asetukseen N:o 1103/2010 ja 493/2012, joissa säädetään paristojen ja akkujen kapasiteetti-merkinnöistä ja käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen kierrätysprosessien kierrätystehokkuuksista. Asetukseen ehdotetaan myös sisällytettäväksi säännökset, joissa määriteltäisiin nykyistä tarkemmin paristojen ja akkujen vastaanoton järjestämistä koskevat jätelain 49 §:n 1 momentin mukaiset tuottajan velvollisuudet. Käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen käsittelijöitä koskevilla täsmennetyillä kirjanpitovelvoitteilla luotaisiin edellytykset sille, että voidaan koota seuranta- ja valvontaa varten nykyistä tarkemmat tiedot sellaisesta käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen erilliskeräyksestä ja käsittelystä, jonka muut kuin tuottajat järjestävät.

4 Esityksen vaikutukset

Käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen keräystasoa ja kierrätystehokkuutta koskevat vaatimukset säilyisivät ennallaan. Paristojen ja akkujen vastaanottojärjestelyihin ehdotetaan vähäisiä täsmennyksiä. Valvontaviranomaisten toimivaltasuhteet säilyisivät ennallaan.

Ehdotettu asetus olisi pitkälti nykyisen paristoasetuksen ja paristodirektiivin sisällön ja rakenteen mukainen. Se täydentäisi jätelakia eräiden yksityiskohtien osalta. Näin ollen esityksellä ei ole merkityksellisiä uusia vaikutuksia verrattuna nykyiseen sääntelyyn.

5 Asian valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu ympäristöministeriössä.

Valmistelussa on hyödynnetty paristoja ja akkuja koskevien nykyisten tuottajavastuusäännösten täytäntöönpanosta saatuja käytännön kokemuksia.

Asetusluonnoksesta saatiin lausunnot seuraavilta tahoilta: liikenne- ja viestintäministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, Kuluttaja- ja kilpailuvirasto, Liikenteen turvallisuusvirasto TRAFI, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto TUKES, Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Kaupan liitto, Kemianteollisuus ry, Päivittäistavarakauppa ry, Suomen Kuntaliitto, Suomen luonnonsuojeluliitto ry, Ympäristöteollisuus ja -palvelut YTP ry, Akkukierrätys Pb Oy, ERP Finland ry, Recser Oy ja Suomen Kierrätisyhteisö ry.

Lausunnot olivat pääosin myönteisiä. Vähäiset muutosehdotukset on suurelta osin voitu ottaa huomioon. Lausuntokierroksen jälkeen ehdotusta on kehitetty sekä rakenteellisesti että yksityiskohdittain seuraavasti:

- täsmennetty tuottajan määritelmää direktiivin mukaisesti (2 §:n 1 momentin 10 kohta)
- lievennetty paristojen ja akkujen suunnittelua ja valmistusta koskevia velvoitteita ilmaisulla mahdollisuuksien mukaan (4 §:n 1 kohta)
- muutettu käytöstä poistettujen kannettavien paristojen ja akkujen keräystä koskevat vaatimukset kaikkia tuottajia kollektiivisesti koskevaksi velvoitteeksi (5 §:n 1 momentti)
- koottu jätehuollon järjestämistä koskevat yleiset velvollisuudet yhteen pykälään ja kehitetty sitä rakenteellisesti (6 §)
- täsmennetty käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen vastaanottoa koskevia vaatimuksia (erityisesti 7 §:n 1 momentin 3 kohta)
- koottu käsittelyä koskevat yleiset vaatimukset yhteen pykälään (9 §), lievennetty vaatimusta noudattaa Emas-järjestelmää (9 §:n 1 momentin 6 kohta) ja lisätty säännökset käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen käsittelyä koskevasta kirjanpitovelvollisuudesta (9 §:n 2 momentti)
- lisätty säännökset, joiden mukaan ympäristöluvassa on annettava määräykset käsittelyä koskevien asetuksen mukaisten velvoitteiden noudattamiseksi (12 §)

- kehitetty edelleen hakemuksen tekemistä (17 ja 18 §), eri tietojen ilmoittamista ja kokoamista (21 ja 22 §) sekä täytäntöönpanokertomusta (23 §) koskevien säännösten yksityiskohtia
- täsmennetty asetuksen siirtymäsäännöksiä (25 §).

6 Voimaantulo

Asetus tulisi yleisesti voimaan 15 päivänä heinäkuuta 2014.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 §. *Soveltamisala.* Pykälän 1 momentissa todettaisiin asetuksen pääasiallinen sisältö.

Pykälän 2 ja 3 momentin mukaan asetus koskisi periaatteessa kaikkia paristoja ja akkuja. Direktiivin mukaisesti asetusta ei kuitenkaan sovellettaisi eräisiin valtakunnan keskeisten turvallisuusasetusten valvontaan liittyvissä tuotteissa käytettäviin paristoihin ja akkuihin eikä avaruuteen lähetettävissä sähkö- ja elektroniikkalaitteissa käytettäviin paristoihin ja akkuihin. Soveltamisalan rajaukset koskisivat sekä jätehuollon järjestämisestä koskevia velvoitteita että 3 §:ssä ehdotettuja vaarallisten aineiden käytön rajoituksia.

2 §. *Määritelmät.* Ehdotetut määritelmät perustuisivat vastaaviin direktiivin määritelmiin. Käsittelyn, kierrätyksen, loppukäsittelyn ja eräät muut jätealan määritelmät sisältyvät jätelakiin eikä niitä toistettaisi asetuksessa. Kannettavan pariston ja akun sekä teollisuuspariston ja -akun käsitteitä on havainnollistettu esimerkein direktiivin johdanto-osassa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin keräysasteen määrittelyyn liittyen tarkemmin kannettavien paristojen ja akkujen vuosimyyntin laskentamenettelystä. Ehdotettu säännös olisi loppukäyttäjille myytävien kannettavien paristojen ja akkujen vuosimyyntin laskemista koskevien yhteisten menetelmien vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisesti annetun komission päätöksen (2008/763/EY) mukainen.

3 §. *Eräiden vaarallisten aineiden rajoitukset.* Pykälässä säädettäisiin paristojen ja akkujen elohopea- ja kadmiumsällön rajoituksista. Sen 2 momentin mukaan ajoneuvoissa käytettävien ajoneuvo- ja teollisuusparistojen ja -akkujen sisältämiin vaarallisiin aineisiin sovellettaisiin kuitenkin, mitä eräiden vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta ajoneuvoissa annetussa valtioneuvoston asetuksessa (572/2003) säädetään.

Vaarallisten aineiden käytön rajoitukset olisivat muutetun direktiivin vaatimusten mukaiset. Direktiivin mukaan paristojen ja akkujen elohopeapitoisuutta rajoitetaan siten, että muihin laitteisiin kuin kuulokojeisiin tarkoitetuissa markkinoille saatettavissa nappiparistoissa saa olla enintään 0,0005 painoprosenttia elohopeaa 1 päivästä lokakuuta 2015. Kadmiumpitoisuutta taas rajoitetaan siten, että johdottomissa työkaluissa käytettäviksi tarkoitetuissa markkinoille saatettavissa kannettavissa paristoissa ja akuissa saa olla enintään 0,002 painoprosenttia kadmiumia 1 päivästä tammikuuta 2017. Muutetussa direktiivissä lisäksi edellytetään komissiolta selvitystä 1 päivään lokakuuta 2014 kuulokojeiden nappiparistoille säädetyn poikkeuksen tarpeellisuudesta ja tarvittaessa ehdotusta poikkeuksen poistamisesta.

4 §. *Paristojen ja akkujen ominaisuuksien kehittäminen.* Pykälässä säädettäisiin paristojen ja akkujen tuottajien ja markkinoille saattajien velvollisuudesta eri tavoin pyrkiä vaikuttamaan markkinoille saatettavien paristojen ja akkujen haitallisiin ympäristövaikutuksiin. Pykälä perustuisi direktiivin vastaavaan velvoitteeseen.

5 §. *Käytöstä poistettujen kannettavien paristojen ja akkujen keräysaste.* Pykälässä säädettäisiin käytöstä poistettujen kannettavien paristojen ja akkujen keräysasteesta.

Direktiivin mukaan olisi päästävä vähintään 45 painoprosentin keräysasteeseen vuoteen 2016 mennessä. Siihen saakka keräysasteen olisi oltava vähintään 25 painoprosenttia.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen velvollisuudesta seurata kannettavien paristojen ja akkujen keräysasteita. Momentissa viitattaisiin liitteessä 1 olevaan direktiivin mukaiseen seurantajärjestelmään, jossa esitetään keräysasteiden laskentamenettely ja havainnollistetaan sitä.

6 §. *Jätehuollon järjestämistä koskevat yleiset vaatimukset.* Pykälässä säädettäisiin direktiivin mukaisesti käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen jätehuollon järjestämistä koskevista yleisistä velvollisuuksista. Paristojen ja akkujen erilliskeräys olisi maksimoitava ja kaikki tunnistettavat käytöstä poistetut paristot ja akut kierrätettävä tai käsiteltävä muulla tavoin siten, että saavutetaan korkea kierrätystehokkuus ja minimoidaan paristojen ja akkujen loppukäsittely sekalaisena yhdyskuntajätteenä.

7 §. *Käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen vastaanoton järjestäminen.* Pykälän 1 momentissa säädettäisiin tuottajien velvollisuudesta järjestää käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen vastaanotto. Siinä viitattaisiin jätelain 49 §:n 1 momenttiin, jonka mukaan vastaanottojärjestelyjen on oltava maksuttomia ja vaivattomasti pariston tai akun haltijan saavutettavissa. Momentin mukaisten vastaanottovelvoitteiden täsmennykset perustuisivat pääosin direktiivin 8 artiklan säännöksiin. Vaatimukset koskisivat paristojen ja akkujen vastaanoton järjestämistä yleisesti. Kunkin paristo- ja akkutyypin (kannettava, ajoneuvo- tai teollisuusparisto ja -akku) mukaisille käytöstä poistetuille paristoille ja akuille tarkoitettussa vastaanottopaikassa olisi otettava vastaan kaikki vastaavan tyyppin mukaiset käytöstä poistetut paristot ja akut riippumatta niiden kemiallisesta koostumuksesta tai alkuperästä. Vastaanottopaikkojen määrän mitoittamista koskevista vaatimuksista otettaisiin huomioon jakelijan laaja kannettavien paristojen ja akkujen vastaanottovelvollisuus. Tuottajaa koskevista vastaanottovaatimuksista määrättäisiin tarvittaessa tarkemmin tuottajan hyväksymisestä tuottajarekisteriin annettavassa Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksessä.

Pykälän 2 momentissa viitattaisiin jätelain 53 §:n 2 momenttiin, jossa säädetään tuottajan kustannusvastausta koskevista poikkeuksista eräiden käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen vastaanoton ja muun jätehuollon kustannusten osalta. Pykälän 3 momentissa viitattaisiin samoin informatiivisista syistä jakelijan velvollisuuksiin kannettavien paristojen ja akkujen sekä ajoneuvoparistojen ja -akkujen vastaanotossa.

8 §. *Käytöstä poistettujen ajoneuvoparistojen ja -akkujen ja teollisuusparistojen ja -akkujen vastaanottoa koskevat erityiset vaatimukset.* Pykälässä täsmennettäisiin ajoneuvoparistojen ja -akkujen tuottajan 7 §:n 1 momentin mukaisia vastaanottovelvoitteita. Tuottajan olisi huolehdittava siitä, että koko maassa olisi vähintään 400 tuottajan järjestämää ajoneuvoparistojen ja -akkujen vastaanottopaikkaa. Näin vastaanottopaikkojen verkosto kattaisi kaikki kunnat ja lisäksi väkiluvultaan suurimpiin kaupunkeihin tulisi useita vastaanottopaikkoja. Nykyisin Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on päätöksissään tuottajan hyväksymiseksi tuottajarekisteriin edellyttänyt 350 vastaanottopaikan järjestämistä.

9 §. *Käsittelyä koskevat yleiset vaatimukset.* Pykälän 1 momentissa säädettäisiin erilliskerättyjen käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen käsittelylle asetettavista laatuvaatimuksista, jotka perustuisivat direktiiviin. Pykälän 2 momentissa tarkennettaisiin käsittelijän jätelain mukaisia kirjanpitovelvollisuuksia käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen osalta.

10 §. *Kierrätystehokkuus.* Pykälässä säädettäisiin direktiivin mukaisesti erilliskerättyjen käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen kierrätysprosessien kierrätystehokkuudelle asetettavista vaatimuksista.

Pykälän 2 momentissa olisi informatiivinen viittaus komission asetukseen N:o 493/2012, jossa säädetään kierrätysprosessien tehokkuuksien laskemista ja raportointia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Komission asetusta sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

11 §. *Käytöstä poistettujen ajoneuvoparistojen ja -akkujen ja teollisuusparistojen ja -akkujen loppukäsittelyä koskevat rajoitukset.* Pykälässä kielletäisiin direktiivin mukaisesti käytöstä poistettujen ajoneuvoparistojen ja -akkujen sekä teollisuusparistojen ja -akkujen loppukäsittely. Kaikki kyseiset paristot ja akut olisi siis kerättävä talteen erillään muista jätteistä ja kierrätettävä.

Pykälän 2 momentin mukaan sallittaisiin kuitenkin direktiivin mukaisesti, että kierrätyksessä ja muussa käsittelyssä syntyvien paristojen ja akkujen jäännökset loppukäsittellään polttamalla tai sijoitetaan kaatopaikalle. Käsittelymenetelmän valinnassa noudatetaan jätelain mukaista jätehuollon etusijajärjestystä sekä jätteiden polttamisesta ja kaatopaikalle sijoittamisesta annettuja säännöksiä.

12 §. *Ympäristölupa.* Käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen varastoinnin, kierrätyksen ja muun käsittelyn ympäristöluvanvaraisuuden osalta viitattaisiin ympäristönsuojelulakiin (86/2000). Lupa-asian käsittelyssä ja lupamääräysten antamisessa olisi otettava huomioon muun ohella tämän asetuksen 9—11 §:n säännökset käsittelystä, kierrätystehokkuudesta ja siitä ilmoittamisesta sekä kirjanpidosta.

Käsittelylaitoksen lainvoimaisen ympäristöluvan mahdollinen muuttaminen 2 momentin mukaisten lupamääräysten sisällyttämiseksi lupaan tehtäisiin siten kuin ympäristönsuojelulain 58 §:ssä säädetään.

Ympäristöluvan hakuvelvollisuuden ja jätteen keräystoimintaa koskevan ilmoitusvelvollisuuden suhdetta tarkastellaan 5.4.2013 päivättyssä ympäristöministeriön muistiossa ”Jätteen keräystoiminnan merkitseminen jätehuoltorekisteriin” (www.ym.fi).

13 §. *Kansainväliset siirrot.* Pykälän 1 momentissa viitattaisiin EU:n jätteensiirtoaasetukseen ((EY) N:o 1013/2006), jota noudatetaan myös käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen kansainvälisissä siirroissa. Pykälän 2 momentin mukaan edellytettäisiin luotettavaa näyttöä kierrätyksen ja muun käsittelyn asianmukaisuudesta, jotta siirtoa unionista pidettäisiin asetuksen mukaisena. Pykälä perustuisi direktiivin vastaavaan artiklaan. Direktiivin mukaisessa komitologiamenettelyssä on tarkoitus valmistella yksityiskohtaiset säännöt sen arvioimiseksi, täyttääkö unionin ulkopuolisessa maassa toteutettu kierrätystoimi direktiivin vaatimukset.

14 §. *Paristoon, akkuun ja paristoyksikköön tehtävät merkinnät.* Kaikissa markkinoille saatettavissa paristoissa, akuissa ja paristoyksiköissä olisi oltava niiden erilliskeräystä osoittava liitteen 1 mukainen merkintä. Paristot ja akut, joiden elohopea-, kadmium- tai lyijysisältö ylittää kyseisen liitteen 2 kohdassa säädettyt pitoisuudet, olisi lisäksi varustettava niiden raskasmetallisältöä osoittavalla merkinnällä.

Pykälän 2 momentissa viitattaisiin komission asetukseen N:o 1103/2010, jossa säädetään velvollisuudesta varustaa markkinoille saatettavat tietyt paristot ja akut niiden kapasiteettia osoittavalla merkinnällä.

15 §. *Tiedottaminen käyttäjille.* Tuottajille säädettäisiin kattava tiedottamis-, neuvonta- ja valistusvelvollisuus, jolla pariston ja akun käyttäjiä pyritäisiin motivoimaan osallistumaan aktiivisesti käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen keräykseen. Direktiivissä on vastaavat säännökset.

Myös jakelijan on jätelain 57 §:n mukaan tiedotettava mahdollisuudesta luovuttaa käytöstä poistettu paristo tai akku jakelijan järjestämään vastaanottoon.

16 §. *Jätehuoltokustannusten ilmoittaminen tuotteen hinnassa.* Direktiiviin perustavassa säännöksessä edellytettäisiin, ettei kannettavien paristojen ja akkujen jätehuollon järjestämisestä aiheutuvia kustannuksia saisi ilmoittaa erikseen käyttäjille uuden pariston tai akun myynnin yhteydessä.

17 §. *Hakemus tuottajan hyväksymiseksi tuottajarekisteriin.* Pykälässä säädettäisiin paristojen tai akkujen tuottajan hyväksymiseksi tuottajarekisteriin tehtävän hakemuksen sisältövaatimuksista. Ilmoitettaviksi vaaditut tiedot vastaisivat tietoja, jotka direktiivissä edellytetään toimitettaviksi rekisteröintielimelle. Kaikissa jäsenvaltioissa on direktiivin mukaan samat tuottajien rekisteröintiä koskevat menettelyvaatimukset. Kuten direktiivissä, kukin paristojen ja akkujen tuottaja on jätelain 101 §:n mukaan rekisteröitävä.

18 §. *Hakemus tuottajayhteisön hyväksymiseksi tuottajarekisteriin.* Pykälässä yksilöitäisiin tiedot, jotka vaaditaan esitettäväksi tuottajayhteisön hyväksymiseksi tuottajarekisteriin tehtävässä hakemuksessa. Tiedot olisivat käytännössä samat kuin nykyisen paristoasetuksen 15 a §:n 1 momentissa edellytetyt tiedot.

Nykyisen paristoasetuksen 15 a §:n 2 momentissa ja 15 b §:ssä säädetty seikat on nyttemmin sisällytetty uuden jätelain 106 ja 107 §:ään.

19 §. *Tuottajan rekisteröintinumeroa koskevat määräykset.* Tuottajan ja tuottajayhteisön hyväksymistä tuottajarekisteriin koskevassa päätöksessä olisi annettava määräykset tuottajan rekisteröintinumerosta. Pykälä perustuisi direktiiviin, jonka mukaan jokaiselle tuottajalle on annettava rekisteröinnin yhteydessä rekisteröintinumero.

20 §. *Ilmoittaminen toiminnan muutoksista.* Pykälän 1 momentissa säädettäisiin direktiivin mukaisesti, että tuottajan tai tuottajayhteisön olisi tehtävä jätelain 106 §:n mukainen ilmoitus toiminnan olennaisista muutoksista ja tuottajayhteisön jäsenten muutoksista viimeistään yhden kuukauden kuluessa muutoksesta. Pykälän 2 momentissa

viitattaisiin informatiivisista syistä jätelain 64 §:n 1 momenttiin, jossa säädetään säännöksessä tarkoitetun selvityksen ja suunnitelman esittämisvelvollisuudesta, jos tuottajayhteisön toiminta muuttuu olennaisesti.

21 §. *Seurantatietojen ilmoittaminen.* Tuottajien tai tuottajayhteisöjen olisi vuosittain ilmoitettava Pirkanmaan ympäristökeskukselle seurantaan varten tiedot Suomessa markkinoille saatetuista paristoista ja akuista sekä kerätyistä käytetyistä paristoista ja akuista. Pykälän 2 ja 3 momentin mukaan ilmoitukseen olisi myös liitettävä jätelain 64 §:n 1 momentin mukainen selvitys ja suunnitelma sekä selvitys tietojen arviointiperusteista.

22 §. *Tietojen kokoaminen seurantaan ja valvontaa varten.* Pykälän 1 ja 2 momentissa säädettäisiin Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen seuranta- ja valvontavelvoitteista sekä velvollisuudesta toimittaa komissiolle tietoja käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen jätehuollosta. Pykälän 3 momentin mukaan Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen olisi lisäksi toimitettava tiedot seurantaan ja valvontaa varten muille toimivaltaisille valvontaviranomaisille.

23 §. *Täytäntöönpanokertomus.* Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen olisi toimitettava komissiolle joka kolmas vuosi kertomus direktiivin täytäntöönpanosta Suomessa.

24 §. *Markkinavalvonta.* Turvallisuus- ja kemikaalivirasto toimisi markkinavalvontaviranomaisena jätelain mukaisissa paristo- ja -akkuasioissa. Käytännössä tehtävä tarkoittaisi paristojen ja akkujen raskasmetallisisällön rajoitusten ja merkintävelvollisuuden noudattamisen valvontaa.

25 §. *Voimaantulo ja siirtymäsäännökset.* Asetus tulisi yleisesti voimaan 15 päivänä heinäkuuta 2014.

Asetuksella kumottaisiin paristoista ja akuista annettu nykyinen valtioneuvoston asetus 422/2008. Kumotun asetuksen 3 §:n 1 momentin 1 kohtaa sovellettaisiin kuitenkin 30 päivään syyskuuta 2015 ja 3 §:n 1 momentin 2 kohtaa 31 päivään joulukuuta 2016.

Asetuksen 3 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisia elohopearajoituksia sovellettaisiin kuitenkin 1 päivästä lokakuuta 2015 ja asetuksen 2 kohdan mukaisia kadmiumrajoi-
tuksia 1 päivästä tammikuuta 2017. Rajoitusten voimaantuloajankohdat olisivat direktiivin 2013/56/EU mukaiset. Ajoneuvoparistojen ja -akkujen vastaanottojärjestelyjä koskevaa asetuksen 8 §:ää sovellettaisiin 1 päivästä tammikuuta 2015.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin täytäntöönpanokertomuksen toimittamista koske-
vasta aikataulusta.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa tuottajarekisteriin hyväksytyn tuottajan tai tätä edustavan tuottajayhteisön olisi tarkistettava, että toiminta ja ilmoitetut tiedot vastaavat tämän asetuksen vaatimuksia ja tarvittaessa toimitettava tarkistetut tiedot Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Liite 1. Liitteessä säädettäisiin direktiivin mukaisesti käytöstä poistettujen kannettavien paristojen ja akkujen seuranta järjestelmästä.

Liite 2. Liitteessä säädettäisiin direktiivin mukaisesti paristoihin ja akkuihin tehtävistä merkinnöistä.

VASTAAVUUSTAULUKKO

* JäteL	Jätelaki (646/2011), viimeksi muutettuna lailla 410/2014
VNa	Valtioneuvoston asetus paristoista ja akuista (xx/2014)
SerA	Valtioneuvoston asetus sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (xx/2014)
YSL	Ympäristönsuojelulaki (86/2000)
MaksuA	Valtioneuvoston asetus elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen maksullisista suoritteista vuonna 2014 (3/2014)

Paristodirektiivi, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2013/56/EU	Kansallinen lainsäädäntö *
Art. 1 Aihe	JäteL 2 luku, VNa, SerA
Art. 2 Soveltamisala (2(1) toinen virke)	JäteL 48.1.4 §, VNa 1 § Ei tarvitse siirtää
Art. 3 Määritelmät	JäteL 6.1 ja 48.1.4 §, VNa 2 §
Art. 4 Kiellot	VNa 3 ja 25 §
Art. 5 Ympäristönsuojellisen suorituskyvyn parantaminen	JäteL 9 §, VNa 4 §
Art. 6 Markkinoille saattaminen (1) (2)	VNa, SerA (ei tarvitse erikseen siirtää) VNa 3, 14 ja 24 §, SerA 3 §, JäteL 126–128 §
Art. 7 Keskeinen tavoite	VNa 6 §
Art. 8 Keräysjärjestelmät (1-2) (3-4)	JäteL 46, 48, 49, 56 ja 101 §, VNa 7 ja 12 § JäteL 46, 48, 49 ja 56 §, VNa 7 ja 8 §
Art. 9 Taloudelliset ohjaukset	Ei tarvitse siirtää
Art. 10 Keräystavoitteet	VNa 2.1.14, 2.2, 5, 21, 22 ja 25 § sekä liite 2
Art. 11 Käytettyjen paristojen ja akkujen poistaminen	SerA 3 §
Art. 12 Käsittely ja kierrätys (1-4) (5) (6-7)	VNa 6, 9 ja 10 §, JäteL 13, YSL VNa 21 ja 22 § VNa 101 ja 1 §
Art. 13 Uudet kierrätystekniikat	VNa 9 §
Art. 14 Hävittäminen	VNa 11 §
Art. 15 Vienti	JäteL 12 luku, VNa 13 §

Paristodirektiivi, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2013/56/EU	Kansallinen lainsäädäntö *
Art. 16 Rahoitus (1 ja 6) (2) (3) (4) (5)	JäteL 46, 49.1 ja 49.3 § JäteL 65.1 § JäteL 51 §, VNa 15 § VNa 16 § JäteL 53.2 §
Art. 17 Rekisteröinti	JäteL 101, 102, 103, 105, 106 ja 107 §, VNa 17–20 §
Art. 18 Pientuottajat	Ei tarvitse siirtää
Art. 19 Osallistuminen	JäteL 62, 63, 65 ja 66 §
Art. 20 Loppukäyttäjille tiedottaminen (1-2) (3)	JäteL 9.2 ja 51 §, VNa 15 § Jäte L 57 §
Art. 21 Merkintä	JäteL 9.2 §, VNa 14 § ja liite 1
Art. 22 Kansalliset täytäntöönpanokertomukset	VNa 24 §
Art. 23 ja 24 Uudelleentarkastelu ja komiteamenettely	Ei tarvitse siirtää
Art. 25 Seuraamukset	JäteL 147 §, YSL 116 §
Art. 26 Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä	JäteL, VNa 26 §, SerA 23 §
Art. 27 Vapaaehtoiset sopimukset	Ei tarvitse siirtää
Art. 28 Kumoaminen	VNa 25 §
Art. 29 ja 30 Voimaantulo ja osoitus	Ei tarvitse siirtää
Liite I Seuranta	VNa liite 1
Liite II Merkinnät	VNa liite 2
Liite III Käsittely ja kierrätysvaatimukset	VNa 9 ja 10 §
Liite IV Menettelyä koskevat vaatimukset rekisteröintiä varten	JäteL 105–107 §, VNa 17–20 §, MaksuA